

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ЧАСТИНА ІННОВАЦІЙ В ОСВІТІ

Телишевська Л.І., Птащенко О.В.

Сьогодні світ швидкими темпами трансформується в суспільство інформаційно орієнтоване або в інформаційне суспільство. Процеси глобалізації та інформатизації стають головними чинниками впливу на розвиток суспільства на підприємництво.

На теперішній час інформатизація освіти в Україні стає головним чинником її розвитку та спонукає обирати більш інноваційний шлях. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Змінюється сама парадигма освіти. Велика роль надається методам активного пізнання, самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії. Ефективність дистанційного навчання заснована на тому, що ті, кого навчають, самі відчувають необхідність подальшого навчання, а не піддаються тиску з боку. Вони мають можливість роботи з навчальними матеріалами в такому режимі й обсязі, який підходить безпосередньо їм. Ефект у значній мірі залежить від того, наскільки регулярно займається той, хто навчається. Послідовне виконання контрольних-діагностичних завдань і випускної роботи, а також підтримка у всіх питаннях з боку викладача-координатора забезпечує планомірне засвоєння знань [2]. Аналіз впровадження дистанційного навчання показує, що до реального контингенту потенційних студентів можна віднести тих, хто часто перебуває у відраджених, військовослужбовців, територіально

віддалених слухачів, жінок, що перебувають у декретній відпустці, людей з фізичними вадами, тих, хто поєднує навчання й роботу, співробітників, що підвищують свою кваліфікацію тощо. Й незважаючи на те, що дистанційне навчання передбачає одержання також і базової середньої освіти, цей напрямок не одержав активного впровадження в освітній процес шкіл, коледжів та інших середньо-спеціальних установ освіти.

У процесі дистанційного навчання студенти найчастіше використовують навчальний матеріал на паперових носіях і в електронному вигляді [1].

Вміння працювати в навчальному сервері допоможуть студентам вирішувати проблеми з навчальним матеріалом і консультуванням на відстані у вільний час. Оцінюючи успіх у майбутній професійній діяльності, студенти, що не мали досвіду роботи, оцінюють свої шанси трохи вище, ніж ті, хто працює в даний момент. Навчальний сервер більшість студентів використовують нечасто, але є ті, хто використовує його щодня. Найбільш активні у відвідуванні навчального сервера студенти старших курсів.

Основна мета дистанційного навчання - дозволити вчитися всім бажаним, у кого є прагнення одержати професію. Інтерес до даної технології навчання опитані бачать не тільки в бажанні одержати освіту, але й у тому, що інформаційні технології впроваджуються в наше повсякденне життя [3].

Дистанційне навчання має такі риси: однобічне спілкування; учень пасивний, не діє, він є стороннім спостерігачем; структура курсу схована від учня; учень сам по собі; текст лекцій написаний сухо й безособово; учень майже не застосовує знання й уміння; завдання даються тільки наприкінці глави; текст поділений на глави й великі розділи; контрольних завдань не передбачено; учень не може одержати відгук про свої успіхи.

Така ситуація дозволяє зробити наступний висновок про те, що сьогодні випускники, що навчалися дистанційно, звичайно вище

оцінюють престиж отриманої професії. Вони, як і багато хто, зазнають труднощів, але бувають найбільш успішними й краще адаптованими в професійній сфері. Оцінка задоволенням місцем у колективі й стосунками з керівництвом у випускників дистанційної технології трохи вища, ніж у випускників традиційного навчання.

Сьогодні дистанційні технології навчання вже зайняли одне із провідних місць у середній професійній освіті. Зацікавленість в одержанні спеціальності дистанційно зростає, а якісні характеристики фахівців відрізняються тільки позитивними моментами: упевненістю у власних силах, легкою адаптацією в колективі, умінням самоосвічуватися. Всебічний аналіз дистанційного навчання підтвердив гіпотезу якісної підготовки фахівців середньої ланки.

Література:

1. Телишевська Л.І., Птащенко О. В. Дистанційна освіта студентів-економістів: сучасний стан, проблеми, перспективи / Л.І. Телишевська, О.В. Птащенко // Дистанційна освіта студентів-економістів: сучасний стан, проблеми, перспективи // «Проблеми теорії та практики дистанційної освіти в Україні». Матеріали всеукраїнської науково-методичної конференції (18 вересня 2014р.).- Харків: Харків. нац. ун-т будів. та архіт., 2014. – 74 с. (С. 55-57)

2. Телишевська Л.І., Птащенко О. В. Дистанційна освіта в Україні сьогодні / Л.І. Телишевська, О.В. Птащенко // «Проблеми теорії та практики дистанційної освіти в Україні». Матеріали всеукраїнської науково-методичної Інтернет-конференції (07 жовтня 2015р.).- Харків: Харків. нац. ун-т будів. та архіт., 2015. – 59 с. (С. 39-40)

3. Дистанційна освіта. Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://www.osvita.org.ua/distance/>